

ke na Veliko soboto. Dokazano je, da so hoteli Rusi praznovanje Gospodovega vstajenja namenoma motiti z naskoki in napadi. Značilno je, da je sovražnik na Velikonočno nedeljo, ko so naše čete uspešno napadale ruske postojanke in je imel sovražnik velike izgube, poslal k Avstrijcem odposlanca z belo zastavo in prosil, naj se čez velikonočne praznike topovski boj ustavi.

Postopanje naših čet.

Nemški listi pišejo o karpatski bitki med drugim sledeče: Rusi napadajo, ne ozirajoč se na ogromne izgube, z veliko premočjo avstrijske čete. Kjer se Rusom posreči, da vzamejo kako postojanko, ki obenem ogroža druge točke naših postojank, prisilijo sovražnika s trdovratnimi boji, da nadalje z velikanskimi izgubami naskakuje. Vsako opiralnišče izrabljajo za to taktiko, pri tem pa utrudijo sovražnika z neprestanimi junaškimi protinapadi.

Silen ruski protinapad v Bukovini.

V Bukovini so naše čete, ki so pognale Ruse iz Bukovine čez mejo in ki se sedaj nahajajo ob izhodno-bukovinsko-ruski meji, dne 1. aprila odbile ruski napad, ki je bil tako silen, kakor nobeden poprejšnji. Ruske čete, broječe 25 bataljonov pehote ter tri in pol divizij kavalarije, so napadle z vso srditostjo naše postojanke, toda ni se jim posrečilo, poriniti nazaj naših čet.

Z dne 2. aprila pa se poroča iz Černovic: Rusi napadajo v enomer v ozemlju pri Bojanu (mesto izhodno od Černovic) naše postojanke in nadomeščajo vsak dan svoje izgube z novimi ojačenji. Toda vsi ruski poskusi prodirati, se izjalovijo, pri čemur imajo Rusi velike izgube. Istotako brezuspešni so ruski napadi na naše postojanke na severno-zahodni strani od Bojana. Naše čete se borijo vstrajno in junaško. Krog naših topov povzročajo Rusom velike izgube in zabranjujejo njihovo prodiranje. Tudi boji, ki se bijejo že deset dni v severnem delu Bukovine pri Zalesčyku, so od dne do dne srditejši. Naše čete doprinašajo čudeže junaštva in Rusi so komaj v stanu, se ustavljati navalom naših čet. V to svrhu dobivajo vedno nove čete iz Besarabije in iz severno-izhodne Galicije. Naše čete pridobivajo ozemlja korak za korakom. Sneg, ki je vnovič zapadel, je zelo pokvaril ceste, toda naše čete premagujejo vse vremenske ovire, njih razporeženje je izborno. Na severno-izhodni strani od Černovic so se spremenile bitke v borbe za postojanke. V zadnjih petdnevnih bojih so dosegle naše čete lepih uspehov.

Dva ruska bataljona uničena.

Avstrijci so v Bukovini izhodno od mesta Zalesčyky, kjer so dne 5. aprila hotele močne ruske čete prekoračiti reko Dnjestr, ujeli 1400 Rusov, uplenili 7 strojnih pušk in uničili dva ruska bataljona.

Avstrijci in Rusi v sneženih plazovih.

Nizozemski list „Telegraf“ poroča s karpatskega bojišča: Nedavno se je v Karpatih na vznožju neke gore razvil hud boj med Avstrijci in Rusi. Borba je trajala 6 ur. Med borbo je ves čas močno snežilo. Sneženi zameti so bili tako hudi, da je več sneženih plazov zdrknilo v dolino. Avstrijci so se na 50 metrov približali ruskim postojankam. Sneženi plazovi so Ruse in Avstrijce zasuli tako, da se ne eni ni mogel ganiti z mesta. Kljub temu sta oba sovražnika streljala drug na drugega. Kmalu nato je zdrknil z višine še drugi sneženi plaz, ki je Ruse in Avstrijce popolnoma pokopal pod seboj. Le nekaj mož je na obeh straneh ostalo nezasutih. Rusi in Avstrijci so se nato v toliko sprijaznili, da so skupno odkopavali zasute vojake.

Avstrijci častno odkorakali iz Przemysla.

Kakor poročajo vojni poročevalci iz ruskega glavnega stana, je avstrijska przemyslska posadka častno zapustila Przemysl. Ujeto avstrijsko vojaštvo je med zvoki bobnov in trobent odkorakalo iz trdnjave v rusko taborišče. Častniki so korakali na čelu svojih oddelkov s potegnjenimi sabljami, zastave naših oddelkov so bile razvite. To se je zgodilo na podlagi dogovorov pri udaji trdnjave, da se mora posadka pri odkorakanju izkazati vsa čast. Ruski generalni štab je s svojim poveljnikom na čelu mimoidele Avstrijce po vojaško pozdravljal.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Srbi so se hoteli izkrcati na Ciganski otok.

Madžarski list „Pesti Naplo“ poroča dne 6. aprila: Srbske čete so te dni poskušale s pomočjo čolnov se izkrcati na Ciganskem otoku, ki leži v Donavi pri Belgradu. Avstrijci so pustili Srbe približati se otoku, potem pa so začeli s strojnimi puškami močno streljati na nje. Med Srbi je nastala silna zmešnjava. Sovražnik se je naglo umaknil na srbsko stran.

Srbi obstreljevali Orsovo.

Za časa vojske so se ob spodnji Donavi le redkokdaj vršili boji. Srbska artilerija je dvakrat obstreljevala Pančovo, Bazias in Orsovo in enkrat Zemun in Mitrovico. Naši zrakoplovi so opetovano krožili nad srbskimi postojankami. Posrečilo se jim je celo pripluti do srbskih mest Lazarjevce in Gornji Milanovac. Pred tremi tedni so pa tudi Srbi dobili iz Francije nekaj zrakoplovov. Prejšnji teden so napravili Srbi več poskusnih poletov, toda naše obrežne baterije so jih vselej pognale nazaj. Srbi so nato začeli obstreljevati s svojimi topovi, ki so postavljeni pri krajih Tekla in Šip, naše postojanke zadaj za Orsovo. Srbi so streljali preko mesta in le redkokdaj je padel kak strel v mesto Orsovo samo. Dne 31. marca so pa začeli Srbi hudo obstreljevati ne morda naše baterije, ki se nahajajo pri Orsovi, ampak odprto mesto Orsovo samo. Oddanih je bilo več kakor 100 granatnih strelcev. Prebivalstvo Orsove se je poskrilo v kleteh in le ena stara ženica, en delavec in en otrok so bili lahko ranjeni. Granate so napravile nekaj škod na dveh hotelih, na vojašnici in na poslopju obmejne policije, kakor tudi na poslopju železniške postaje. Padale so tudi bombe na ceste, ki pelje proti Rumuniji. Na otoku Ada Kaleh, ki je v Donavi blizu Orsove, je bila nekoliko poškodovana turška mošeja, kakor tudi neko tamošnje vojaško poslopje.

Garibaldi pomaga Srbom.

Iz Bukarešte se poroča: Srbski politični krogi so obveščeni, da pride Garibaldi s svojimi prostovolci, s katerimi se je bojeval na francoskem bojišču, v Srbijo, kjer bo poskusil svojo vojno srečo. Iz Francije so Garibaldinci morali na sramoten način oditi, ker se jim je očitelo, da so zaključili narave.

Upad Bolgarov v Srbijo.

Iz Niša se poroča: V noči od 2. na 3. aprila so udrli številni bolgarski četaši, ki so bili oblečeni kakor bolgarski vojaki, v srbsko ozemlje in so napadli obmejni srbski kraj Valandovo. Srbske obmejne straže so se morale pred upadnimi četaši umakniti proti Strumici. Bolgarski četaši so zavzeli vse višine na levem bregu reke Vardar. Število upadlih bolgarskih četašev se ceni na 2000 mož. V teh bojih je padlo 80 bolgarskih četašev in 60 mož srbske obmejne straže. Zatrjuje se, da je na bolgarski meji pripravljenih 20 tisoč bolgarskih četašev za upad v Srbijo. Srbske obmejne straže trdijo, da poveljujejo četašem bolgarski častniki. Srbska vlada zatrjuje, da je imela pri tem upadu bolgarskih četašev bolgarska vlada vmes svoje roke, a bolgarska vlada se je izjavila, da ni v nobeni zvezi z upadom četašev na srbsko ozemlje in da četašem niso poveljevali bolgarski častniki. Bolgarska vlada zahteva od Srbije, da srbsko vojaštvo ne sme stopiti na bolgarska tla, če zasleduje uporno srbsko prebivalstvo ter da naj ne strelja na bolgarske obmejne straže, da se na ta način zabranijo dogodki, ki bi utegnili imeti prav resne posledice.

Ceprav je ta dogodek za enkrat poravnal, povzroča vendar v Londonu, Parizu in Petrogradu ne malo skrbi, ker se razmere, ki vladajo med Bolgarijo in Srbijo, ne morejo imenovati prijateljske.

Nemško-francosko bojišče.

Maribor, 7. aprila.

Na francoskem bojišču se je vršilo v zadnjih dneh precej živahno gibanje zlasti v ozemlju trdnjave Verdun. Z močnimi četami in s številno artilerijo so napravili Francozi dne 5. t. m. severno na izhodno od trdnjave Verdun napade na nemške postojanke z namenom, predreti nemško bojno črto med rekama Maas in Mosel. Toda kakor pravijo nemška poročila, vsi poskusi Francozov so se izjalovili. Vkljub velikim izgubam, ki so jih imeli Francozi pri teh napadih, razvrščajo vnovič svoje čete, iz česar se sklepa, da bodo svoje poskuse, predreti na tem ozemlju nemško bojno črto, ponovili. Tudi general Joffre je baje naznanil važne dogodke na bojišču.

Podmorski boji med Nemci in Angleži.

Na Angleškem vlada nemala nevolja, ker se angleške bojne ladje dosedaj še niso upale spustiti v odločilni boj z nemškimi podmorskimi čolni, ki ob angleškem in francoskem obrežju delajo Angležem in Francozom veliko preglavje. Veliki angleški lodi prinašajo zadnje dni uvoznike, v katerih se poveljstvo angleške mornarice pošteno napada radi nedelavnosti in neuspehov angleških bojnih ladij. Angleške križarke križarijo po tujem morju in ob Dardanelah, a niso prišle še nikjer sovražnikom do živga. — Nemci so v času od 24. marca do 3. aprila potopili zopet 8 angleških ladij. Nizozemska, torej nepristranska poročila, pravijo, da so nemški podmorski čolni samo v morški ožini med Francijo in Anglijo v času od 18. februarja do 25. marca potopili 70 angleških trgovskih ladij, torej približno po dve na dan. Poleg teh pa so

Nemci potopili večje število angleških ladij tudi na odprtem morju. Francoske izgube pa znašajo 16 obrežnih in 46 trgovskih ladij.

Rusija-Turčija-Anglija-Francija.

Turška vojna ladja se potopila.

Turško vojno brodovje se je dne 3. aprila pojavilo pred ruskim mestom Odeso (ob Črnem morju). Razvil se je boj. Turške ladje so potopile ruska parnika „Provident“ in „Vastošajao“. Mostvo potopljenih parnikov so Turki ueli. Med bojem se je turška križarka „Medžidije“ približala odeski obrežni utrdbi Očakov. Ladja „Medžidije“ je zadela pri tem na mino ter se je potopila. Ostale turške ladje so posadko ponesrečene turške ladje rešile. Predno se je križarka potopila, so Turki vzeli z topov zatvornice in so križarko sami s torpedi uničili, da jo Rusi pozneje ne bi mogli pozneje dvigniti in zase uporabiti.

Razne novice.

Našim naročnikom! Tistim naročnikom, ki imajo pisane naslove in jim je naročnina potekla s 1. aprilom, ali pa jim poteče okoli 15. aprila, smo napravili danes na ovitek velik radeč križ. S tem jih hočemo opozoriti, da naj takoj zopet naprej plačajo naročnino, ker se jim drugače list hrapogovo ustavi. Pri grozni dragotini, kakor je sedaj, nam je popolnoma nemogoče, dopolniti list, ako ni plačan, naprej. Nadalje pa opominimo tudi vse tiste naročnike, ki imajo tiskane naslove, a še niso plačali našega lista čisto do konca leta 1914, da jim bomo v drugi polovici tega meseca napravili na ovitek radeč križ. Ako potem do 1. maja ne bodo plačali lista vsaj do konca leta 1914, bomo vsled draginje tudi prisiljeni jim list ustaviti. Zatorej, cenjeni naročniki, ne pozabite poslati naročnine, da bodele mogli list redno prejemati. Položnic sedaj ne razpošljamo. Kdor nima položnice, naj se poslužuje poštne nakaznice. — Ob enem pa vabimo tiste Slovence in Slovenke, ki še nimajo naročenega „Slovenskega Gospodarja“, da stopijo v krog naših mnogobrojnih naročnikov. „Slovenski Gospodar“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naslov: Upravištvo „Slovenskega Gospodarja“, Maribor.

*** Naročnikom „Pondeljkeve Straže“!** Kdor bi rad dobival zanesljiva poročila o dogodkih na bojiščih, v tujini in domovini, vsaj vsak teden dvakrat, si naj naroči poleg „Slov. Gospodarja“ tudi še „Pondeljko Stražo“. Lastništvo „Slov. Gospodarja“ se je že lansko leto odločilo, da preskrbi našim naročnikom „Pondeljko Stražo“ za nižjo ceno. Te ugodnosti so naši naročniki tudi letos lahko deležni. Samo „Pondeljko Stražo“ stane za celo leto 3 K 20 v, za pol leta 1 K 60 v in za četrt leta 90 v. Znezek se naj pošlje po poštni nakaznici na naslov: Upravištvo „Pondeljkeve Straže“ v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Na rob nakaznice naj se napiše: Ta znesek je za „Pondeljko Stražo“.

*** Prihodnja petkova „Straža“** bo prinesla obširen seznam padlih, ranjenih in ujetih vojakov naših domačih polkov (pešpolka štev. 87 in 47, domobranska pešpolka štev. 26 in 4, lovski bataljon štev. 20 itd.). „Straža“ stane za celo leto 10 K, za pol leta 5 K in za četrt leta 2.50 K. Posamezne številke se dobivajo po trafikah in prodajalnah in stanejo 10 v komad.

*** Cesar in vojni kruh.** Cesar in člani cesarske hiše v Senbrunu bodo dobili, kakor poroča list „Neue Freie Presse“, popolnoma enake izkaznice za kruh, kakor vsi drugi prebivalci Dunaja. Enako tudi vsi člani dvora, uradniki, služabniki itd. Cesarski dvor je kakor vsako drugo gospodinjstvo priglasi svoje zaloge moke. Pek, ki ima dobavo za Senbrun, dobavlja pecivo popolnoma po predpisih za vojni kruh. Za cesarjevo osebo je kruh nekoliko bolj bel, ni pa iz same pšenične moke. Bel kruh se peče samo za cesarjev prvi zajutrek, ker polagajo zdravniki važnost na to, da se v hrani cesarja ne izvrše prevelike izpremembe.

*** Otroci nadvojvode Frana Ferdinanda** so dospeli veliki teden na Dunaj ter bili povabljeni v palačo nadvojvodinje Marije Terezije. Od letošnje jeseni naprej bodo stanovali otroci stalno na Dunaju. Upravištvo je kupilo zanje veliko palačo z vrtom na Reiserstrasse v III. okraju. Princ bo izdelal na Dunaju gimnazij, princesa Sofija pa bo dobivala doma pouk.

*** Spomenik za škofa dr. Hittlmairja.** Cesar je naročil naučnemu ministru Hussareku, naj vse potrebno ukrene, da se bo v Lincu na Gornjem Avstrijskem v tamošnji stolnici postavil lep spomenik za pokojnim velikim škofom dr. Hittlmairjem. Škof dr. Hittlmair je, kakor znano, kot žrtev požrtvovalne ljubezni do bližnjega umrl za pegastim legarjem.

*** Župnik Janez Prešern.** Dne 5. aprila je umrl v Koprivnici mnogozaslужni župnik Janez Prešern, ki je župnikoval 26 let v tej župniji. Č. g. Prešern je bil rojen dne 8. decembra 1848 v Studenicih pri Poljčanah. Svetla mu večna luč!

*** Ljubljanski kanonik dr. Ivan Koren** je umrl dne 6. aprila. Bolehal je že dolgo časa.

*** Duhovniške vesti.** Mil. g. kanonik Jak. Kavčič je zopet nevarno zbolel in se nahaja zaradi operacije pri usmiljenih bratih v Gradcu. Blagemu gos-

rodu želimo skorajšnje ozdravljenje in ga priporočamo v pobožno molitev. — C. g. Iv. Sirec, kaplan na Vranskem, nastopi župnijo Stopce dne 1. maja.

* **Vojni kurat** č. g. Jan. Ev. Kociper, c. kr. gimnazijski profesor v Mariboru, ki je bil pol leta na bojišču v Galiciji in v Karpatih kot dušni pastir pri našem domačem c. kr. domobranskem polku št. 26, je vsled bolezni za šest mesecev oproščen vojne dolžnosti ter ostane vojni kurat v rezervi. Pred nekaj meseci je prejel vojaški jubilejni križ, te dni pa je bil od Nj. Velikanstva presvetlega cesarja odlikovan z duhovnim zaslužnim križem 2. razreda na belo-rudečem traku „v priznanje hrabrega in požrtvovalnega obnašanja pred sovražnikom“.

* **Urednik „Slovenca“ g. Fr. Terseglav ujet?** Roman Bende, uradnik Zdravstvene Zveze v Mariboru, sedaj korporal pri 47. pešpolku, piše svojemu prijatelju Vekoslavju Strašniku, stavcu „Slov. Gospodarja“: Severno bojišče, na Veliko sredo 1915. Dragi prijatelj! Tudi Tebi v iskren velikonočni pozdrav par vrstic. Oprosti mi, da tako dolgo nič ne pišem; ako že človek misli na koga, v tem hrupu in zmešnjavi pozabi na vse, celo na sebe in vidi samo rešitev svoje naloge. Nimaš pojma o vsem tem, kar se tu godi. Pred časom sem bil pohvaljen od generala pehote. Sem sicer zelo bečan, a upam, da se v kratkem zablesti na mojih prsih druga svetinja! Sporoči g. Žebotu, da je g. narednik Terseglav od 25. marca v ruskem ujetništvu, Mnogo piruhov nam pošilja v obliki šrapnelov in granat g. sosed Moskal. Veselo Velikonoč! Pozdrav prijateljem! Tvoj Roman Bende.

* **Mrtvi se oglašajo.** Iz Jarenine se nam piše: Svoj čas smo poročali, da je padel na severnem bojišču dobroznani naš pristaja France Sekol, posestnik in občinski svetovalec na Pesnici. Nekateri njegovi vojni tovariši so prinesli domov žalostno vest, da mu je ruska granata raztrgala glavo itd. Sekolova žena pa je te dni dobila z Dunaja veselo poročilo, da je France Sekol še živ in sicer v ruskem ujetništvu v Tomsku v Sibiriji. Poročilo pravi, da je Sekol pri polnem zdravju.

* **Slovenski junaki.** Srebrno hrabrostno svetinjo I. razreda so dobili: narednika 87. pešpolka Ferdinand Silih in Karol Susec, častniški sluga 87. pešpolka Ignacij Vojsk, nadlovcec Mihael Podlesnik, četovodji Josip Maček in Karol Klanjšček ter voditelja patrulji Anton Kokalj in Ivan Tomše, vsi od lovskega bataljona štev. 7.

* **Odlikovan slovenski podčastnik.** Iz Ptuja se nam piše: Narednik 87. pešpolka Vinko Majcen, doma iz Polensaka, je bil dne 30. marca na slovesen način odlikovan z veliko srebrno hrabrostno kolajno. Odlikovanec se je udeležil bojev na severnem bojišču in je bil od dveh ruskih krogel težko ranjen.

* **Osem mesecev zdrav.** Janko Bedrač, doma iz Hajdina pri Ptuj, sedaj pridelen infanterijskemu divizijskemu poveljstvu na južnem bojišču, piše dne 25. marca svojemu prijatelju Jos. Stelčarju v Mariboru: „Dragi prijatelj! Mnogo iskrenih pozdravov Vam pošiljam iz južnega bojišča. Jaz sem po preteku osem mesecev, kar trpi sedanja vojna, še vedno zdrav. Srbi si sedaj hladijo svoje hrbte, mi si pa nabiramo novih moči, da jih bomo kmalu zopet našli. Kako pa kaj Vincencu gre, ali še živi? Kje pa je Struel? Jaz sem sedaj pridelen k 48. diviziji, ter mi prav dobro gre. Prosim Vas, pišite mi kaj. — Pristrčno pozdravljam tudi g. Blaža, Vam udani prijatelj Janko Bedrač. Vojna pošta 302.“

* **Pet sinov v vojni službi.** Nenavaden je slučaj spoštovane obitelji Rep na Kamenščaku, ki ima pet sinov pod orožjem. Eden je v ruskem ujetništvu, druga dva sta na Ogrskem, četrti je sedaj poklican, peti pa se je javil k prostovoljnim strelcem. Ponosni so lahko starši na tako pridne sinove.

* **Skrbite za otroke!** Mož, ki se je bojeval na severnem bojišču, piše malo pred smrtnim bojem svoji ženi: Okrog mene ležijo vojne žrtve, kljub trpljenju tako potrpečljivo in udano. Tupatam se kateri potrese, če udari, narastejo kakor ob nevihti. (Ta in oni obraz dobiva vedno bolj barvo, ki naznanja smrt. V kotu tam leži takšen. Danes jutraj sem zanj pisal zadnje njegovo pismo na njegovo ženo in njegove otroke. Ko bodo prejeli pismo, očeta že ne bo več. Naj bi ne pozabili njegovih zadnjih opominov: „Ljuba žena!“, tako je narekoval pismo, „skrbite za otroke, ko me ne bo več. Vzgajaj jih tako, da bodo postali poštene ljudi. Jaz jim nisem vsakdar dajal lepega vzgleda. Povej jim, da je oče zadnje veliko molil, in tudi za vas! In da ne bom nehal za vas prositi, če me ljubi Bog vzame v nebesa. Ljuba žena! V sili je vsak lahko vesel, da ni Boga čisto izgubil. Povej to otrokom in se tudi sama ravnaj po tem. Marsikaj bodeš morala pri otrokih popraviti, kar sva poprej zamudila. Naj ob nedeljah ne gredo več sami v cerkev. Hodi ti z njimi. Molite tudi vsak večer za očeta.“ — Koliko je mož in očetov na bojišču, ki ravnotako mislijo in bi ravnotako radi pisali, ko bi mogli!

* **Za varstvo letošnje žetve.** Da se letošnja žetev zasigura in ohrani za prebivalstvo, je bilo potrebno izdati gotove pravno-trgovske odredbe glede bodoče žetve. Vlada je dne 10. oktobra 1914 izdala naredbu, s katero se prepovedujejo kupčije na up, to je kupčije celih žetev že vnaprej, in sicer kupčije vsakovrstnih poljskih pridelkov, izvzemši sadje in vino. Tozadevne kupčije pa, ki so že bile sklenjene, so razveljavljene. Da se v sedanjih razmerah ohranijo vsi poljski pridelki in se njih prinosi kolikor mogoče poveča, je bilo treba izdati prepoved špekulacijskega

kupčevanja z letošnjo žetvijo. Ta prepoved je veljavna le samo za tostarsko državno olovico, ne pa tudi za Ogrsko. Vojaška uprava, kakor tudi uprava za dobavo žita za armado sta izvzeta in nju ne zadene ta cesarska naredba.

* **Živinoreja in živinska kupčija.** Kmet iz Posavja nam piše: Z ozirom na članek v „Slov. Gospodarju“ št. 13, si dovoljujem Vam svoje mnenje in prepričanje o živinoreji in kupčiji navesti. Res je, da je treba varovati živino, a sedaj je je pri nas še dovolj. Žal, da so nam že brezvestni mešetarji in prekupe veliko škodo napravili, ko so nam v svoj prid živino zdržali. Živinski prekupeci in mešetarji so nam bili dosedaj glavna kuga pri živini, ker so nam jo zdržali, da lahko delajo večje dobičke. Splošna prepoved živinske kupčije ne bi bila prav, bolje bi bilo, da se dovoli žetevnim komisarijem vse potrebno glede reviranja živine v občini. Seveda bi bilo najbolje, če bi bili komisarji iz občinskih odborov, to je posestniki, ne pa ljudje, ki ne poznajo kmečkih razmer in težav. Prekupeci in mešetarji se morajo na vsak način odpraviti, ali omejiti, vsaj sedaj v vojnem času; kupoval naj bi živino le isti, ki jo potrebuje.

* **Nakup plemenskih bikov in merjascev.** Osrednji odbor štajerske c. kr. Kmetijske družbe bo tudi letos nakupil s pomočjo državne in deželne podpore več plemenskih bikov in jih oddal posameznikom, podružnicam ali občinam. Biki bo oddal osrednji odbor za 60% kupne cene. Če n. pr. stane bik 600 K, mora dotični, ki dobi bika od Kmetijske družbe, plačati za njega samo 360 K. Pravi lastnik bika postane kupec še le čez dve leti. Kmetovalci, ki želijo dobiti plemenskega bika, morajo to naznaniti okrajnemu odboru in če ta odkloni posredovanje, načelstvu najbližje kmet. podružnice ali pa domačemu občinskemu predstojništvu in položiti pri predznambi varščino v znesku 50 K ter podpisati obveznico. Prijavitelj se je treba že do konca aprila 1915. — Osrednji odbor Kmetijske družbe bo letos poskrbel tudi za nakup plemenskih merjascev. Prošnje se naj vlagajo na isti način kot pri nakupu bikov. Varščina znaša samo 30 K. Prošnje se naj takoj vložijo.

* **Rusko laneno seme se še vedno dobi.** Osrednji odbor štajerske Kmetijske družbe še ima v zalogi večjo množico ruskega lanenega semena. 1 kg se zaračuna po 52 v. Znesek se mora poslati naprej c. kr. Kmetijski družbi za Štajersko (Graдец, Landhausgasse št. 12). Manj kot pet kilogramov se sploh ne razpošilja.

* **Tržne cene v Gradcu.** Debeli voli 168 do 180 K, srednje debeli 158 do 166 K, suhi 150 do 156 K; debele krave 144 do 172 K, srednje debele 124 do 142 K, suhe 92 do 122 K; biki 148 do 174 K, mlada živina 144 do 168 K; teleta 230 do 250 K, izjemoma 260 K do 270 K; mlade svinje 260 do 270 K, debele svinje 270 do 280 K, srednje debele 258 do 270 K, mesne svinje 236 do 260 K; ovce 140 do 160 K. (Pri goveji živini veljajo cene za 100 kg žive teže, pri teleh, svinjah in ovcah za 100 kg mrtve teže.) Seno 100 kg: Sladko 10 do 11 K, kisle 8.50 do 10 K, slama 8.50 do 10 K; pšenica 41.50, rž 33.50, ječmen 30.80, koruza 25.50, proso 27 K, oves 27.30 K, ajda 70 K, fižol 68 do 85 K, grašica 11.20 do 11.40 K, leča 16.20 K, proseno pšeno 72 do 96 K, pšenični zdrob 92 K, koruzni zdrob 60 do 88 K, ržena moka 64 K, pšenična moka št. 0 86 do 90 K, št. 4 67 do 84 K, št. 6 (črna) 60 do 72 K (100 kg). Jajca komad 10 do 14 v, krompir 18 do 20 v 1 kg, mleko 28 do 30 v liter.

* **Velik mlin ustavljen delo.** Velik valjni mlin Vinko Majdiča v Kranju je ustavljen delo, ker mu je zmanjkalo žita. Majdičev mlin je bil eden največjih mlinov v Avstriji.

* **Kako se pripravi perocid za škropljenje proti peronospori?** Radi pomanjkanja bakrene galice bomo letos navezani škropiti vinograde z drugimi sredstvi. Pred vsem se priporoča perocid. Pripravljanje perocidove zmesi je približno enako, kakor priprava znane modre galice. Perocid se nekoliko težje topi v vodi, kakor modra galica. Zato ga moramo dejati že raztapljati na predvečer tistega dne, ko mislimo škropiti. Stehtano množino perocida (n. pr. 3 kg na 100 l vode) vsujemo v plateno vrečko in jo obešeno položimo v posodo z vodo. Med raztapljanjem je treba to vrečko večkrat potresti. Ne smemo pa vsebine stiskati z rokami, sicer se sprime v kepe in se še težje raztopi. K perocidovi raztopnini vzamemo sveže ugašeno apno v prahu, ki se dobi, ako živo apno polagoma škropimo z vodo, dokler ne razpade v prah. Za vsak kilogram v 100 l vode raztopljenega perocida vzamemo 27% dkg ugašene apna v prahu. Na 2 kg perocida pride tedaj 55 dkg in na 3 kg 82% dkg apna. Natančno odtehtano apno se s par žlicami vode zamesi v gost močnik in sicer na dnu tiste posode, kjer nameravamo imeti perocidovo raztopnino pripravljeno za škropljenje. Ko smo tako pripravili še tudi apno, vlijemo polagoma perocidovo raztopnino v tisto posodo, kjer imamo apno in s kako palico mešamo. Ko nazadnje še nekoliko časa mešamo, je raztopnina gotova za rabo. Na opisani način pripravljena raztopnina je potem uporabna mesece in mesece, ne da bi se kaj pokvarila. Navadno rabimo 3% perocidovo raztopnino (na 100 l vode 3 kg perocida); pa tudi z 2% so dosegli najboljše uspehe. Perocid je po 40 K 100 kg. Dobilo se ga bo pri c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani, ali pa pri vaši kmetijski podružnici. C. kr. kmetijsko-kemično poskuševališče v Gorici je izdalo brošurico „Perocid“, nov preprakt za zatiranje trne peronospore.“ To brošurico dobite brezplačno.

* **Koliko živali pade v vojni.** Prav težko je, dobiti natančni seznam živali, ki zgubijo v svetovni vojski svoje življenje. Amerikanski List „Animal World“ primerja pri rešitvi tega vprašanja prejšnje vojske, da bi tako dobil vsaj približno število padlih živali v sedanji svetovni vojski. Ko se je vršila zadnja meščanska vojska v Ameriki, so imele Združene države v zadnjem letu te vojske več kot 200.000 konj. Od teh je vsak dan padlo približno 600. Skupno je tedaj Amerika izgubila čez 20.000 konj. V burški vojski je v enem letu padlo na angleški strani več kot 15.000 konj in mul. Na več konj pocrka vsled ran, dobljenih po šrapnelih. Nobena žival tako naglo ne pogine vsled okuženja kakor ravno konj. Ako je konj ranjen po šrapnelu in se mu rana okuži, zgubi vedno več moči, dokler ne postane nezmožen za uporabo in se ga mora končno kratkoma ustreliti. Slabo vreme, neredno in navadno slabo krmljenje pospeši med konji raznovrstne bolezni. Če se površno cení, morajo sedaj vsak dan 5000 konj izločiti iz vojaške službe, nekaj jih pade, drugi pa so za vojne svrhe nesposobni. To število pa je še precej prenizko kot previsoko. Izgube psov in golobov-pismonoš, ki poginejo v vojni, so v primeru z izgubami konj zelo malenkostne.

* **Poštna pošiljstva za ujetnike v Rusiji.** Dovoljeno je pošiljati avstrijskim vojakom, ki se nahajajo v ruskem ujetništvu, poštna zaboje in sicer le čez Rumunijo. Teža posamezne poštna pošiljstva ne sme pa znašati več kakor 5 kg. Za poštna pošiljstva avstrijskim vojakom v ruskem ujetništvu ne prevzame poštna uprava nobene odgovornosti.

* **Kužne bolezni na Štajerskem.** Zdravstveni oddelek graškega namestništva je dne 4. aprila razglasil glede stanja kužnih bolezni na Štajerskem: osepnice: nobenega novega slučaja; pegasti legar: v Thalerhofu 1 smrtni slučaj, v Knittelfeldu 2 osebi na novo oboleli, na Vurbergu pri Ptuj 2 osebi oboleli, v Novivasci pri Radgoni 1 oseba umrla.

* **Sest mesecev je spal.** V Neapolju na Italijanskem se zdravniki močno zanimajo za sledeči izvanredni slučaj: Pred dobrima dvema mesecema so spravili v tamošnjo bolnišnico ameriškega naseljenca Franca Messino iz Palerma, kateri je v Novem Jorku padel v nezavest, ker mu je bilo ukradenih 6000 lir. Messino je spal celih šest mesecev, a sedaj se je vsled velike skrbi zdravnikov zbudil in ozdravil.

* **Maribor.** Dne 1. aprila je v deželnoobrambovski vojaški bolnišnici na naslednjih srčne bolezni umrl črnovojnik Karol Kalkuš od deželnoobrambovskega pešpolka štev. 26.

* **Maribor.** V sredo dne 7. aprila okoli 11. ure dopoldne smo čutili v Mariboru potresni sunek. Smer je bila od juga proti severu.

* **Maribor.** Na velikonočno nedeljo je pogorelo gospodarsko poslopje knezoškofijske graščine Betnava pri Mariboru. Požarna bramba in vojaštvo sta zabranila, da se ogenj ni razširil tudi na bližnja poslopja.

* **Maribor.** Korporal Roman Bende, uradnik Zdravstvene Zveze v Mariboru, piše svojemu prijatelju s severnega bojišča: Oprosti, da Ti tako dolgo nisem pisal. Ni prilike tu v času zmešnjav veliko pisati. A vendar ni drugače! Ravno ležimo pripravljeni za napad. Hladen in prostodušen sem za vse življajoče in tuleče zvok krogel, šrapnelov in granat. Godi se nam pač, kakor vedno. Ob velikem prazniku Onega, ki je po smrti za človeštvo veličastno vstal, bomo še tu, vršec krvavo nalogo v „blagor“ ubogih narodov. Veselo Alelujo Tebi in celi Tvoji rodbini!

* **Kamnica.** Nasa kmečka posojilnica je končala prvo poslovno leto nad vse pričakovanje izvrstno, kar dokazuje, da si je v kratkem času pridobila zaupanje vsega prebivalstva. V nedeljo, dne 11. t. m. po prvem opravilu se bo pri g. Vogrincu v 1. nadstropju vršil občni zbor posojilnice, na katerem se bo predložil letni račun, predaval bo nadrevizor Vl. Pušenjak o važnih gospodarskih vprašanjih in se obravnavale razne druge zanimive točke. Gospodarji in gospodinje, fantje in dekleta, pridite v obilnem številu!

* **St. Ilj v Slov. gor.** Dne 4. aprila dopoldne je nekdo zažgal gozd g. Ehrlicha v Čersaku. Uničenih je 5 orlov mladega nasada.

* **St. Ilj v Slov. gor.** Viničar Andrej Drozg v Strihovcu je moral ob začetku vojske vse svoje tri sile dati cesarju. O najstarejšem Andreju že od začetka vojske ni sluha ne duha. Drugi Franc je padel v Galiciji. Tretji pa je umrl v soboto, dne 3. aprila v Mariboru; prehladil se je v baraki. Stari oče Andrej, vzoren kristjan, tolaži zdaj doma tri mlade vdove. Vsi trije sinovi njegovi so bili poštene ljudi in udje tretjega reda. Ubogi oče, kaj si bo začel na stara leta! — Posestnik Peter Niederl, o katerem ste pisali, da je bil že mesec, septembra ranjen v Galiciji, je padel na vojnem polju. Prvokrat mu je šla krogla skozi glavo, pa jo je izpljunil iz ust, samo tri zobe in kos jezika mu je odtrgala. Težko ranjen je ležal v neki bolnišnici na Dunaju. Ko je popolnoma okrevljal, je pa moral zopet v boj. Drugokrat pa ni mogel več izpljuniti krogel. Našla ga je le smrt. Naj v miru počiva njegova blaga duša! Ko je bil po zimi doma na 14-dnevnem dopustu, je tako dajal lepi vzgled, bil skoraj vsak dan s svojo ženo pri sv. maši in večkrat tudi pri sv. obhajilu. Vse je lepo uravnal, predno je šel od doma, kakor da bi bil slutil, da ga ne bo več nazaj.

* **Negova.** Že četrto žrtev nam je pobrala neusmiljena vojska. Iz Negovskega vrha nam je pograbil tri može in enega fanta. Dobro znani in poznani

sosed in prijatelj je bil Alojz Vreča. Služil je tri leta pri vojakih, štiri leta je bil pri finančnem oddelku in lanskega leta ga je mobilizacija pobrala na vojsko. Štiri mesece se je boril na Karpatih in dne 22. marca ga je sovražna krogla zadela v trebuh ter je izdihnil svojo dušo. V najlepši dobi, v 42. letu svojega življenja, je moral zapustiti svojo mlado, žalostno ženo in dve majhni nepreskrbljeni hčerki. Za njim žalujejo sorodniki in vsi sosedi, ker je bil dober gospodar. — Bodi mu tuja zemljica lahka!

* **Središče.** Nadučitelj Anton Kosi je dobil naslov ravnatelja.

* **Leskovec.** V petek, dne 26. marca, je posestnik Blaž Vindiš peljal krmo iz svojih gor in Berinjak. Po strmem klancu je vodil konja za uzo. Voz je zdrsil, sunil konja, voznik se je spodtaknil in padel pred konja. Desni konj mu je stopil z vso svojo težo in s podkovanjo nogo na desno lice pri sencu, tako da je blagi mož pri priči izdihnil. Blaž Vindiš je bil iz Leskovca v veleposestvu edini slovenski volilec v okrajni zastop. Bil je tudi več let načelnik krajnega sveta. Pod njim se je postavila krasna nova šest-razredna šola. Za njim žaluje sedmero otrok, in med njimi trije sinovi vojakov, žena, pa tudi vsi njegovi dobri prijatelji. Zares častljiva kmečka hiša! Pogreb na svetno nedeljo je pričel, kako je bil rajni od vseh spoštovan in ljubljen! Bodi mu lahka zemlja domača, ki jo je ljubil, kakor se spodobi za vsakega vernega, slovenskega gospodarja.

* **Meretinci pri Sv. Marjeti.** V četrtek, dne 11. marca, je umrla nagle smrti posestnica Marija Antolič, stara komaj 40 let. Postala je žrtev svojega malarinskega poklica. Pokojnica zapuščala moža in devet otrok, od teh pet nedorezanih. Najstarejši sin se bori proti Rusom, drugi pa je bil sedaj potrjen v vojake. Rajna je bila zelo pridna gospodinja. Kot mačeha ni delala nobenega razločka med otroci prejšnje žene in njenimi. Pogreb je bil v soboto, dne 13. marca, in je pričel, da je bila rajna res splošno priljubljena. Bog ji daj večni mir!

* **Sv. Lovrenc na Drav. polju.** V noči od 22. na 23. sušec je bilo pri posestniku Loštreku, ki je v vojski in so samo ženske doma, ukraden 9 tedensko tele. Se-le zjutraj ga zgrešijo. Kmalu so našli ob cesti v Sterntal v hosti glavo, kožo in čreva teletova. Taj je torej tele zaklal in z mesom odšel. Ali je tat kdo izmed delavcev pri barakah za ujetnike ali kdo drugi, bo morebiti dognala preiskava. Prej se je tat oglašil pri sosedu L. Koren v hlevu, prižgal vžgalico, a se takoj obrnil in vrata zaklenil, ko je videl, da ni sam. Ker je veliko ljudi od vseh večer zaposlenih pri barakah, bo treba imeti pazno oko in bržčas posebne varnostne navedbe.

* **Hajdina.** Iz te vrlo narodne župnije nam je došlo zadnji čas blizu 20 novih naročnikov. Živeli naši prijatelji!

* **Pragersko.** Uslužbenec južne železnice Belšak J. je bil te dni odlikovan s kolajno za 40letno zvesto službovanje. Belšaku so tovariši čestitali k redkemu slavlju.

* **Orehova vas pri Mariboru.** Vincenc Cebe, infanterist 47. pešpolka, doma iz naše vasi, je odrinil dne 15. februarja iz Maribora na severno bojišče. Dostikrat je poročal svojim starišem iz Karpatov, kako hrabro se slovenski fantje bojujejo in da je bil z več domačimi znanci skupaj. Imel je tudi še dva brata v vojni. Vedno si je želel, da bi samo enkrat še videl svoja se vojskujoča brata. Žal, da se mu ta želja ni izpolnila, ker sta njegova brata že ranjena in se nahajata tačas v bolnišnici. Od prevelikih naporov v Karpatih je močno zbolel in so ga 16. marca prepeljali v bolnišnico v Košice na Ogrsko, kjer je dne 23. marca častne smrti umrl. Imenovani je dopolnil še le komaj 20. leto. Bil je povsod zelo priljubljen, najbolj pa od svojih starišev, bratov in sester. Tudi najmlajši brat Stefan, star še le 18 let, bo moral dne 15. aprila zapustiti svoje drage in odriniti k vojakom. V Slivnici so zvonovi razglašali žalostno vest, kakor tudi žalna zastava na kapelci v njegovi domači vasi, nasproti njegovi rojstni hiši, da je Vincenc Cebe častne smrti v tujem kraju izdihnil svojo dušo. Vsi domači bomo hrabrega branitelja domovine ohranili v častnem spominu. Bodi mu tuja zemljica lahka!

* **Remšnik.** Presunjeni od globoke domovinske ljubezni so se podali vrli Remšničani na praznik Oznajenja Marije Device, ob enih popoldan iz svoje župne cerkve, pod vodstvom č. g. kaplana Josipa Vrečka v procesiji na šest ur oddaljeno, priljubljeno bojišče pri Sv. Križu nad Spodnjim Dravogradom; med potjo se jim je pridržalo tudi več Marenberžanov, tako, da je končno štela procesija nad 300 ljudi. Prenočili so v Dravogradu, od koder so drugo jutro, na god sedem žalosti bl. Device Marije, odkorakali v procesiji v prijazno romarsko cerkev, kjer so prosili, spodbujeni od primerne pridige, križanega Jezusa in njegovo žalostno Mater za zmago nad sovražniki mile Avstrije, za srečen mir in vrnitev svojih dragih iz bojnega polja. V ta namen jih je tudi veliko pristopilo k mizi Gospodovi. Bog naj usliši njih prošnje in vzdihne!

* **Sv. Anton na Pohorju.** V ruskem ujetništvu se nahaja že od 22. novembra Franc Kanop. Bil je hudo bolan. Pet tednov so mu trikrat na dan dajali zdravila. Sedaj je že za silo okrevaj. Godi se mu po navadi. Zraven njega so še štirje znanci; eden iz Ribnice, eden iz Remšnika in dva druga. Ujeti so daleč od avstrijske meje v mestu Kobrov pri Moskvi, od

koder so dobili Kanopovi stariši pismo in sicer dne 28. marca.

* **Celje.** Pri prebiranju črnovojnikov dne 6. t. m. je bil potrjen tudi državni in deželni poslanec dr. J. Benkovič in bo pridelen slovenskemu pešpolku št. 17. — Kakor slišimo, je bil potrjen tudi odvetnik dr. Božič.

* **Celje.** Umrl je vpokojeni mestni učitelj M. Kresnik, star 69 let.

* **Celje.** Na severnem bojišču je bil ranjen kadet 14. gorskega artilerijskega polka, Rudolf Bračko.

* **Celje.** Na Veliki petek, dne 2. aprila zjutraj se je pripeljal v naše mesto z vlakom „Rudečega križa“ čez 200 ranjencev s severnega bojišča, med tem 59 težko ranjenih. Med ranjenci je bilo tudi več Rusov.

* **Laški trg.** Na živinski sejem na Veliki četrtek se je prignalo 360 glav goveje živine. Prodalo se je 5 glav v Lipnico, 9 glav v Maribor, 20 glav v Celje. Tudi vojaška uprava je nakupila več komadov. Cene so bile 150 do 176 K 100 kg žive teže. Prihodnji živinski sejem se vrši na Binkoštni torek.

* **Luče v Savinjski dolini.** Iz Chisholma (Minesota) v Ameriki se poroča: Tukaj je umrl Jožef Pečovnik, doma iz Luče v Savinjski dolini. Pogreba so se udeležila društva, čijih član je bil rajni. Č. g. župnik katoliške župnije je imel lep nagrobni govor. Rajni zapuščala v Ameriki dva brata, ženo in tri nedorezane otroke. N. p. v m.!

* **Srečke Slovenske Straže.** Pokažimo v dojanju vsi svojo domovinsko ljubezen! Na pomoč najrevnejšim med nami! Najlepše svojo domovinsko ljubezen v sedanjem času pokažemo v dojanju, ako kupimo srečke Slovenske Straže. Velika loterija naše Slovenske Straže je namenjena ubogim otrokom, vdomam in našim invalidom. Ta plemeniti namen, ki mora vzdržati tudi najbolj mrzla srca, poleg tega veliko število dobrot, ki pač moral vzbuditi vsakega, kdor čita te vrstice, da takoj, gotovo pa tekom enega tedna kupi nekaj srečke Slovenske Straže. Kupite srečke takoj, ker s tem pomagata upravi loterije, da hitro ve, kje in koliko srečk je že razprodanih. Skrbite, da bodo vse srečke, ki so sedaj v prazniku, v prihodnjih dneh kupljene. Kdor ima solutje do svojih trpečih rojakov, kdor z dejanji ljubi svojo domovino, bo to gotovo takoj storil. Srečka velja samo 1 K, dobitek je 1715 v skupni vrednosti 20.000 K. Glavni dobitek 5000 K. Zrebanje že maja mesca. Pismena naročila na več srečk sprejema pisarna Slovenske Straže v Ljubljani. Naj se dobi mnogo plemenitih Slovencev in Slovenk, ki stopijo okoli svojih znancev in znank ter naberejo kronice za srečke in jih z naročilom pošljejo Slovenski Straži.

* **Pogrešajo se:** Jožef Zdobšek, pešec 47. pešpolka, 11. stotnije, 1. čete, vojna pošta št. 73. Naznanilo proti povračilu stroškov njegovemu očetu Mihaelu Zdobšek po domače Kocelu, na Ponikvi ob južni železnici. — Janez Brinovšek; dne 26. oktobra je šel z 5. maršstotnije iz Celja na srbsko bojišče in je bil pridelen k pešpolku št. 87. Odgovor na Franca Brinovšek, Gorenje, pošta Rečica ob Paki. — Ferdinand Grinc, sapor-bataljon št. 3, 2. stotnja, v Piskulicah in Przemyslu. Doma iz Vrhloga pri Pragerskem. Odgovor Jožetu Ogrino, železniški uslužbenec, Pragersko. — Jožef Medved, deželni obrambni pešpolk št. 26, 4. stotnja, vojna pošta št. 48. Odgovor želi: Ogrino Ljudmila, Šikole, pošta Pragersko. — Peter Döller, četovodja maršbataljon št. 153, 2. stotnja; odšel je v Galicijo. Za odgovor prosil: Marija Döller, posestnica v Trbonjah, pošta Vučenica. — Leopold Petek, domobranski pešpolk št. 26, 1. stotnja. Bil je v boju v Galiciji. Naznanilo starišem: Jožetu in Neži Petek, posestnika, Dorstelja, Sv. Uršula pri Puju.

Zadnja poročila došla v četrtek, 8. aprila. Sv. oče za mir.

Rim, 7. aprila.

Papež je sprejel včeraj, dne 6. aprila, zastopnika družbe ameriškega časopisja ter je sporočil po njem pozdrav katoličanom Združenih držav Severne Amerike. Papež je prosil zastopnika, da naj v njegovem imenu poziva ameriške katolice, da naj le ne store ničesar, kar bi utegnilo vojsko zavlačevati. Če bi se pa predsednik Združenih držav, Wilson, odločil posredovati za mir, bi ga on (papež) s celim srcem podpiral.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 7. aprila.

Avstrijski generalni štab uradno razglasa:

Severno bojišče.

Boji na karpatski bojni črti se nadaljujejo. — Število Rusov, ki smo jih ujeli na višinah izhodno od doline reke Laborca, se je pomnožilo še za nadaljnjih 930 mož. V teh bojih so Avstrijci uplenili tudi tri topove in sedem strojnih pušk; vojni plen je zelo velik, med njim se nahaja 5000 ruskih pušk.

V južno-izhodni Galiciji se vršijo le na nekaterih mestih topovski boji.

V zahodni Galiciji in na Rusko-Poljskem nobene spremembe.

Južno bojišče.

Na južnem bojišču so Srbi dne 6. aprila znova obstreljevali naše odprto mesto Oršova. Kot odgovor na to so naši obstreljevali Belgrad.

Zahodno od duklanskega prelaza.

Budimpeštanski list „Az Est“ poroča z dne 7. aprila: Na zahodni strani duklanskega prelaza so Rusi predvčeršnjim (dne 5. aprila) prekorčili ogrsko mejo in so zasedli neko vas tostran meje. Ker je

Rusom znano, da so njih poizkusi, prodirati proti Barti brezupni, so svoje nadaljne napade ustavili.

Od Ondave do Užoka.

List „A Nap“ poroča: Borba na Karpatih traja z nezmanjšano srčnostjo in silo dalje. Po kratkem odmoru so se boji zopet znova razvili in sicer najhujše v ozemlju od doline Ondave do naših postojank severno od Užoka. V dolini reke Laborca smo ustavili ruski napad ter smo zasedli višine na izhodni strani te doline. Rusi se krčevito trudijo, da bi izgubljene postojanke zopet dobili v svojo posest. Dosedaj so se bili vsi sovražni poizkusi, si zopet prilastiti te postojanke, brezuspešni. Samo v dolini reke Ondave se je Rusom posrečilo, da so zasedli nekatere manj važne postojanke.

Avstrijci uplenili 100 vagonov pšenice.

Rumunski list „Ziua“ poroča dne 7. aprila, da so avstrijske čete obstreljevale mesto Chotni v Besarabiji. Mesto Chotni leži kakih 35 km izhodno od bukovinske meje ob južnem bregu reke Dnjestr. Pri zasledovanju ruskih čet so Avstrijci uplenili Rusom 100 vagonov pšenice.

Usoda przemyslske posadke.

Avstrijska kakor tudi ogrska družba Rudečega križa sta se obrnili z nujno prošnjo do ruskega Rudečega križa v Petrogradu, naj jima pošlje čimprej poročila o usodi przemyslske posadke in naj ujetnike kolikor mogoče podpira. Družba avstrijskega Rudečega križa na Dunaju je dobila dne 7. aprila iz Petrograda sledeči odgovor: „Ruski Rudeči križ je storil vse potrebno, da zbere podatke o ujeti przemyslski posadki. Kakor hitro bomo doleteli podatke dobili, vam jih takoj dopošljemo. Istotako bomo tudi skrbeli, da bo ujeta posadka dobila potrebno podporo.“

Pričakovati torej smemo, da bo avstrijski Rudeči križ takoj, ko bo dobil obljubljene podatke, istu tudi javno razglasil, da bodo svoji poučeni o usodi posameznih vojakov przemyslske posadke.

Podmorski čoln „U 29“ izgubljen.

Berolin, 7. aprila.

Nemška admiraliteta uradno poroča, da se podmorski čoln „U 29“ od svoje zadnje vožnje ni več vrnil. Po poročilu angleške admiralitete z dne 23. marca se je baje čoln z vsem moštvom vred potopil. — Smatra se torej, da je čoln izgubljen.

Čolnu „U 29“ je poveljeval kapitanski poročnik Oton Weddingen, ki je poprej poveljeval podmorskemu čolnu „U 9“, kateri je lansko leto bil pravi strah angleških in francoskih ladij. „U 9“ se je pojavil sedaj tu, sedaj tam v sovražnem morju in je potopil celo vrsto sovražnikovih ladij. Pozneje je Weddingen prevzel poveljstvo čolna „U 29“, s katerim je potopil zopet večje število angleških in francoskih ladij. O. Weddingen je bil star 33 let.

Listnica uredništva.

Sv. Trojica v Slov. gor.: Priložite se o vaših poštah razmerah na c. kr. pošto ravnateljstvo v Gradcu. — Sv. Ilj v Slov. gor.: Ilvala! Bi bilo leleti, da se večkrat oglašite. — Pisma z bojišča: Radi pomanjkanja prostora smo morali več pisem in dopisov odložiti na prihodnje, ali pa jih izročimo „Straži“. — Čadram: Ker je Vaš dopis brez podpisa, je pokopan sedaj na dnu uredniškega koša. — Stara česta (A. H. & K. B.): Inzerati so po novem letu dražji in sicer stane za navadne inzerate peti-črtni za enkratni naš 18 vinarjev.

* **Domača knjižnica.** Izšel je lični dvojni zvezek „Domače knjižnice.“ Ze dolgo se je pogrešal zbornik, ki bi prinašal v prevodu boljša dela svetovne književnosti. „Domača knjižnica“ je izpolnila to vrzel in je ob enem najcenejše zasebno podjetje na književnem polju. Knjiga stane s poštnino vred samo 70 v ter se pošlje na zahtevo vsakemu na ogled. Naroča se pri založniku dr. Lj. Koser, Juršinci, Stajersko.

* **„Svetovne vojske.“** 11. seštejek je izšel. Vsebina: Francoske meje in trdnjave ob njih. Glavne trdnjave. Še brzojavke. Prvi boji med Nemci in Francozi. Nemške armade. Podrobnosti iz nadaljnjih bojev. Pregled bojev do konca mesca avgusta. Slike iz bojev. — Cena za četrtna 3 K. Naroča se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani. Priporočamo!

Kupujem

ovčjo volno, kožo ovac in jagnet, kakor tudi vsakovrstne druge kože po najboljših cenah. K. Granič, Maribor, Gosposka ul. 7. 239

Razširjajte.

„Sl. Gospodar“!

Vabilo

na

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Jarenini

reg. zadruga z neom. zavezo

kj se bo vršil v nedeljo, dne 25. aprila 1915, ob 3. uri popoldne, v gostilni g. M. Cvikar v Jarenini.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelnstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1914.
4. Služajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vrši se eno uro pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drug občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih združnikov.